

Arrest

nr. 39 937 van 9 maart 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bhutanese nationaliteit te zijn, op 2 februari 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het bevel van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid om het grondgebied te verlaten van 12 januari 2010, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker van Bhutanese nationaliteit verklaart het Rijk te zijn binnen gekomen op 13 augustus 2008 en dient op 18 augustus 2008 een asielaanvraag in.

Op 20 oktober 2008 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 10 november 2008 dient verzoeker tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij arrest nr. 24 181 van 4 maart 2009 wordt aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 17 maart 2009 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid ten aanzien van verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker.

Op 6 mei 2009 verklaart de Raad van State het door verzoeker ingediende cassatieberoep tegen het arrest d.d. 4 maart 2009 van de Raad niet toelaatbaar.

Op 12 januari 2010 wordt aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis gebracht. Dit is de bestreden beslissing die als volgt luidt:

“REDEN(EN) VAN DE BESLISSING:

XArtikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: Betrokkene is niet in het bezit van een paspoort voorzien van een geldig visum.”

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek daartoe van de verzoekende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij, wordt om die reden verworpen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Verwerende partij werpt in haar nota een exceptie van gebrek aan belang op omdat een eventuele vernietiging van het bestreden bevel niet belet dat verzoeker onder de gelding valt van een eerder bevel om het grondgebied te verlaten met name het bevel van 17 maart 2009. Tegen dit bevel heeft verzoeker immers nagelaten een beroep tot nietigverklaring in te dienen zodat dit bevel definitief is geworden en door verwerende partij steeds uitgevoerd kan worden. Verzoeker zou hieraan derhalve vooralsnog gevolg dienen te geven. De gevorderde vernietiging kan bijgevolg volgens verwerende partij geen nuttig effect sorteren zodat verzoeker niet getuigt van het rechtens vereist belang.

3.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Aan verzoeker werd reeds op 17 maart 2009 een bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Verzoeker heeft dit niet aangevochten zodat dit bevel definitief en uitvoerbaar is. Bijgevolg wordt vastgesteld dat verzoeker reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten. De uitvoerbaarheid van voormeld bevel staat los van de thans bestreden beslissing. Verzoeker kan bijgevolg nog steeds worden gerepatrieerd, mocht het thans bestreden bevel worden vernietigd. De gevorderde vernietiging kan bijgevolg geen nuttig effect sorteren zodat het beroep niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

De exceptie van verwerende partij is gegrond.

3.3. Waar verzoeker in fine lijkt aan te geven dat de verwerende partij bij de bestreden beslissing geen rekening heeft gehouden met de door hem ingediende regularisatieaanvraag, merkt de Raad op dat uit geen enkel stuk uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker een dergelijke aanvraag deed. Verzoeker brengt ook bij zijn verzoekschrift dergelijk bewijs niet bij zodat het niet aan verwerende partij

kan verweten worden hiermee geen rekening te hebben gehouden. Verzoeker kan dit argument dan ook niet dienstig aanvoeren.

4. Korte debatten

Het beroep is niet ontvankelijk. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen maart tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET